

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Homicidio. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

ditionis, dignitatis, aut status ecclesiastici vel mundani (etiā si foret sancti Romane ecclesie cardinalis) quos ipsos Iacobum & Petrum, vel eorum alterum scienter & deliberatē pro cardinalibus habuerit & tenuerit, aut ad cardinalatum admiserit, seu votum eorum vel alicuius ipsorum suffragium in electione Romani Pontificis admiserit, aut in Pontificem Romanum elegerit, nominaverit, assumpserit, vel receperit, seu dederit in his vel ad hoc auxilium, consilium, vel favorem, excommunicationis sententia duximus innodandum, à qua (absque expressa licentia Romani Pontificis) non possit absolvi, nec etiam per collegium Apostolicę sedis, eadem sede vacante, eumque; pralatione, dignitate, statu & honore ecclesiasticis omnino privamus: nihilominus omnes, qui dictis Iacobo & Petro, aliis & natis dicti Iohannis favorem praberint, vel auxilium in rebellionē vel schismate persistentibus, excommunicationis sententia innodantes. Hęc & alia per nos facta in prædictis nostris processibus, & in literis nostris bullatis super eis confectis contenta, hac constitutione perpetuò valitura ratificamus, confirmamus atque innovamus, eandemque a denovo facimus de fratrū nostrorum consilio prædictorum. Et ut dictorum malitia non inveniat successorem & puni- tate transgressionis exemplar retrahat alios ab offensa, ac in oblivionem veritas veniens, non vagetur incerta: Statuimus atque decrevimus b, ut & ipsa inviolabiliter observentur, & quod similes excessus & culpa poenis similibus in posterum puniantur.

DE HOMICIDIO.

TITVLVS IV.

CAP. I.

Ter assassinos faciens, vel tantum mandans aliquem interfici, tanquam ab omnibus dissidatus, absque alicuius pralatione sententia incurrat excommunicationem & depositionem ab officio & beneficio. h. d. secundum Zen.

Innocentius quartus In Concilio generali Lugdunensi.

PRO humani redemptionis generis, de summis cælorum ad ima mundi descendens, & mortem tandem subiens temporalem Dei filius Iesus Christus, ne gregem sui precio sanguinis gloriosius redemptum, ascensus post resurrectionem ad partem, absque pastore desereret, ipsius curam B. Petro Apostolo (ut suæ stabilitate fidei ceteros in Christiana religione firmaret, eorumque mentes ad salutis opera suæ accenderet devotionis ardore) commisit, unde nos eiusdem Apostoli effecti (disponente Domino, licet immeriti,) successores c, & ipsius redemptoris locum in terris, quanquam indignè tenentes, circa gregis eiusdem custodiam solliciti excitati vigiliis, & animarum salutis iugis attentione cogitationis intendere, summo vobis noxia, & agendo profutura debemus, ut excessu à nobis negligentia somno, nostrique cordis oculis diligentia sedula vigilantibus, animas Deo lucifacere sua nobis cooperante gratia valeamus.

Cum igitur illi qui sic horrenda inhumanitate, de testanda que sevitia mortem suam aliorum, ut ipsos faciant per assassinos occidi, non solum corporum, sed mortem procurant etiam animarum (nisi eos exuberans gratia divina pravenerit, ut sint armis spiritualibus præmuniti, ac omnis potestas tribuatur à Domino ad iustitiam reclinique iudicium exercendum.) Nos tanto periculo volentes occurrere animarum, & tam d

a In antiq. libris ista: eademq. de novo, &c. b al. decernimus. c Vid. Intercrematam in summa de eccles. lib. 23. 33. & 36. d al. ita: & am nefarice presumptores.

nefarias presumptiones ecclesiasticę animadversionis mucrone ferire (ut metus poenę, metā huiusmodi presumptionis exiliet.) præsertim cum nonnulli magnates taliter perimī formidantes, coacti fuerint securitatem ab eorundem assassinatorum domino impetrare, sicq; ab eo non absque Christianę dignitatis opprobrio redimere quodammodo vitam suam.

Sacri approbatione concilii statuimus, ut quicumque princeps, prælatus, seu quavis alia ecclesiastica secularive persona, quempiam Christianorum per dictos assassinos interfici fecerit, vel etiam mandaverit (quanquam mors ex hoc forsitan non sequatur) aut eos receperit, vel defendit seu occultaverit, excommunicationis & depositionis à dignitate, honore, ordine, officio, & beneficio incurrat sententias ipso facto: & illa liberè aliis per illos (ad quos eorum collatio pertinet) conferantur: sit etiam cum suis bonis mundanis omnibus, tanquam Christianę religionis emulus, à toto Christiano populo perpetuò diffidatus, & postquam probabilibus confiterit argumentis, aliquem scelus tam execrabile commississe, nullatenus alia excommunicationis, vel depositionis, seu diffidationis adversus eum sententia requiratur.

CAP. II.

Sine pena irregularitatis possunt clerici de suis malefactoribus conqueri coram iudice seculari, etiam de criminibus, ex quibus deberet pena sanguinis: expressè protestando, quod ad penam sanguinis non intendunt. h. d. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

PRælatis b vel clericis quibuscunque, qui de laicis suis malefactoribus querelam penes secularem iudicem deponentes, petunt emendam sibi fieri, & provideri, ne contra eos talia de cetero presumantur, protestando expressè quod ad vindictam c seu penam sanguinis non intendunt, imputari non debet: quamvis aliā in tali casu de iure debeat pena sanguinis irrogari, si iudex mortem illis inferat iustitia exigente.

Alioquin si prælatus aut clericus propter metum huiusmodi (quia iudex ad penam sanguinis posset d procedere de suis malefactoribus) taliter conqueri non audeat, daretur peris que materia trucidandi eosdem, & ipsorum bona liberè depraedandi.

CAP. III.

Mandanti aliquem verberari, secuta mors imputatur, hoc dicit, secundum Zen.

Idem.

IS, qui mandat aliquem verberari (licet expressè inhi- beat ne occidatur ullatenus, vel membro aliquo mutiletur) irregularis efficitur, si mandataris fines mandati excedens mutilet vel occidat. Cum mandando in culpa fuerit, & hoc evenire posse debuerit cogitare.

DE VSVRIS.

TITVLVS V.

CAP. I.

Primo monuit & observari præcipit Lateranense concilio contra usurarios edictum, usque ad ver. & quia. Vbi præcipit omnibus dominis & universitatibus terrarum, ne permittant alienigenas in terris suis conducere domos, ad exercendum foenus, vel conductas habere, & quod aliqui eis ad hoc domos non locet, usque ad versic. qui veri. Vbi imponit penam clericis contrafactentibus, usque ad versic. ceterum. Vbi imponit penam laicis, & hoc facit usque in finem. Ioan. And.

a Vid. l. non omnes, §. à barba, ff. de re milit. b Vid. Decretum consil. 27. & Felin. in cap. asserere, extra. de presump. c Præter doctores hic vide de summa in cap. querelam, extra. de iurjurando. d alii, possit.

